

25. ročník celostátní soutěže barvářů

„0 putovní cenu“

záštitu nad akcí převzal
ministr zemědělství Marek Výborný

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

PROPOZICE SOUTĚŽE
3.–5. 11. 2023
Zelená Lhota

Vážené dámy a pánové, příznivci barvářů a myslivosti, v roce 2023 proběhne na Šumavě v lokalitě Zelená Lhota již 25. ročník celostátní soutěže barvářů s mezinárodní účastí. V oblasti 11 proběhly již dva ročníky, a to dvanáctý v roce 1998 v Železné Rudě a pak následně devatenáctý v roce 2012 na Hamrech. Tyto soutěže proběhly na studených šlapaných stopách. 25. ročník proběhne na přirozených stopách postřelené zvěře v průběhu intenzivního lovu. Je to historicky poprvé, kdy soutěž na přirozených stopách proběhne v souboru honiteb oblasti chovu jelení zvěře Šumava – sever.

Dosavadní soutěže na přirozených stopách proběhly v ucelených honitbách VLS s.p. či honitbách LČR s.p.

Kdo zodpovědně provádí chov a lov jelení zvěře, ví, že bez práce barváře toto nelze vykonávat. Z praxe víme, že bylo mnoho pokusů nahradit práci barváře jiným podobně výkonným plemenem. Barvář jako výsostný specialista po desítky generací šlechtěný a pracovně vedený má v honitbách s jelení, dančí či mufloní zvěří nezastupitelné místo.

Oblast 11 každoročně pořádá několik výcvikových dnů, kde je prováděn metodický nácvik přípravy barváře k výkonu Předběžných barvářských zkoušek, velkou tradicí je každoroční pořádání Předběžných zkoušek barvářů, dále provádíme v našich honitbách IHB dle potřeb vůdců. Zde je třeba vyzvednout spolupráci s LS LČR s. p. Klatovy a honitbami v oblasti, které nám umožňují organizovat tyto akce v jejich revírech. Vždyť právě většina vůdců barvářů se rekrutuje z řad současného či bývalého personálu lesů. Jsou to nositelé historického odkazu lesníků a myslivců, nositelé našich mysliveckých zvyků a tradic. Bohužel musím konstatovat, že např. je absolutně nulová spolupráce s největší honitbou s jelení zvěří – Šumavským národním parkem. Zde na základě vyšších principů bio a eko se již neprovádí výkon práva myslivosti. Díky „vyšším vědeckým“ přístupům se provádí jen snižování stavů zvěře bez jakýchkoliv chovatelských záměrů. Tím je vyloučeno i myslivecké hospodaření a není spolupráce při spolupořádání akcí ČMKCHB...

Současná doba nám nabízí plno novinek, které nám zlehčují a zjednodušují život. Ale na druhou stranu nám ubírají čas na prožívání a užívání běžných věcí. Osvědčené a vyzkoušené věci se zavrhnou. Nelogickými rozhodnutími, které jsou posvěceny pseudo dogmaty, vznikají nejen ekonomické škody, ale hlavně jsou rozvráceny morálně duchovní hodnoty. Toto se projevuje i v oblasti lesnictví a myslivosti. Proto je na nás, na vůdcích a chovatelích barvářů, udržet toto historicky vysoce specializované plemeno tam, kam patří – v honitbách se spárkatou zvěří, kde mají možnost předvést své schopnosti, pro které byli vyšlechtěni a svými vůdci odborně vedeni. Výcvik a vedení barváře není práce ...ale poslání.

Přeji vám všem vůdcům i chovatelům barvářů hodně úspěchů při práci s vašimi svěřenci, plno úspěšných dosledů, vyrovnané a kvalitní vrhy, prostě vše, co přináší vedení barváře.

Těším se na setkání s vámi u nás na ŠUMAVĚ.

Horidooooo

Antonín Straka

správce 25. ročníku soutěže ČMKCHB

ŠUMAVA – sever

tradiční oblast chovu jelení zvěře

Jelení zvěř má na Šumavě své historické místo. V pohraničních hvozdech byla udržována šlechtou, pak z důvodů nárůstu střetů s pytláky byla jelení zvěř vystřílena. A po uklidnění situace opět vysazena. Dnes je možno mluvit o genofondu „Šumavského jelena“.

Odborné polemiky na téma co je „původní“ nás zavedou až do dávnověku naší planety. Čtyřicetimetřové přesličky, dinosauři, doba ledová, mamuti, obrovští jeleni - a my lidé jsme zde pouze zlomek sekundy v běhu času. Tak i ti „milovníci“ všeho původního – autochtonního mají svůj čas vymezen...

V 80. letech minulého století (1973) byla oblast Šumavy rozdělena na dvě chovatelské oblasti: Šumava –jih a Šumava –sever. Tehdejší způsob vedení oblasti, řízení chovu a lovu jelení zvěře byl plně v rukách vedení státních lesů s podporou výzkumných ústavů a lesnických fakult. Jelení zvěř v tehdejší době dosahovala poměrně silné a kvalitní trofeje. Bohužel zde nebyla zvěř v trofejové hodnotě +210 bodů CIC. Díky striktním nařízením při odlovu zde byla velice silná základna v jelenech II. a III. věkové třídy. K tomuto všemu přispívala i každoroční povinná přehlídka trofejí. S ubývající drobnou zvěří začal býti vyšší zájem o zvěř spárkatou, což vedlo k rozšíření a zvýšení početních stavů jelení zvěře nad únosnou mez.

Po roce 1989 se změnou legislativy a vlastnických poměrů tyto oblasti zanikly. Přes různé „kotrmelce“ v roce 2001 se opět v zákoně o myslivosti objevuje pojem – oblast chovu. V roce 2005 MŽP vytvořilo oblast chovu jelení zvěře na území dnešního Národního parku Šumava (cca 68 tis ha). V současné době spolupráce s NP Šumava neexistuje.

V roce 2010 bylo po iniciativě vlastníků a uživatelů honiteb na Klatovsku vyvoláno jednání, které po souhlasu a podpoře LČR, orgánů státní správy myslivosti a Okresního mysliveckého spolku v Klatovech vedlo ke vzniku oblasti chovu jelení zvěře Šumava – sever. Honitby na Sušicku o připojení do této oblasti neměly zájem. V roce 2012 byla vyhlášena oblast chovu. Tato oblast je v současné době tvořena 17 honitbami o celkové výměře 27 700 ha.

V současné době je vidět nárůst kvality trofejí jelenů, i když se občas v některých honitbách v oblasti objevují odstřely jelenů z chovatelských pohledů přinejmenším dosti diskutabilní. Bohužel je ještě někde v daleké budoucnosti dosažení optimálního stavu 1 : 1 a přiblížení se k normovaným stavům. Je třeba si uvědomit, že přes veškeré snahy musí každý uživatel honitby, kterou vysoutěžil za vysoké částky, podvědomě chtít mít dostatek zvěře v revíru. Dalším problematickým bodem je vysoká koncentrace turistického ruchu, která trvá v současné době po celý rok, někdy dokonce po celých 24 hodin. Toto je u těžkého přežvýkavce velice zátěžový a stresový faktor. Současná legislativa a povědomí turistické veřejnosti není na takové úrovni, aby umožňovala vyvážené soužití zvěře a člověka na daném území, jak se tomu daří např. v Rakousku či Německu.

Je třeba poděkovat všem těm, kteří se o znovuzkříšení oblasti chovu jelení zvěře zasloužili. Vždyť všichni „v jelenářství zasloužilí“ víme, že v současných malých honitbách se s jelení zvěří nedá poctivě pracovat, natož ji chovat.

Oblasti by pomohla přezimovací obůrka, která je již vytypovaná dlouholetými zkušenostmi se zimní migrací zvěře. Vše naráží na vlastnické vztahy a legislativu.

Kromě jelení zvěře je v těsném sousedství honitba LČR s. p. LS Klatovy – Jezvinec s chovem vysoce kvalitní dančí zvěře. Díky velmi dobré spolupráci s ing. Hanzlíkem, vedoucím LS, můžeme tuto honitbu využívat k našim akcím – výcvikovým dnům a předběžným zkouškám barvářů. Velký dík patří všem pracovníkům LS za pomoc a spolupráci.

Postupně dochází k rozšiřování počtů jelena siky z Plzeňska a Karlovarska. Již kolem roku 1994 se objevili první kříženci jelena evropského s jelenem sika v oblasti Starého Brunstu. Samozřejmě je jelen sika intenzivně loven ve všech formách jako nežádoucí druh.

Dalším významným zástupcem je černá zvěř. Tato zvěř byla na Šumavě v lokalitách s kalamitním výskytem ploskohřbetky smrkové celoročně hájena pro její schopnost vyhledat a zlikvidovat významnou část housenic zimujících v zemi v smrkových porostech. Naorání půdy pod porostem významně přispívalo k vzniku přirozené obnovy. V těchto honitbách se černá zvěř vyskytuje již celoročně a v převážně lesních honitbách nevznikají škody (max. porušené oplocevní kultur). Myslíme si, že černá zvěř spolu s predátory má významný vliv na úbytky tetřeva hlušce a tetřívka. V zimních měsících při vyšší sněhové pokrývce má podíl na redukci počtu srnčí zvěře či slabších jeleních kolouchů.

V posledních letech je zde ve zvýšené míře zaznamenán výskyt rysa a vlka. Naším cílem je zachovat Šumavu jako vyvážený celek, který nám byl ponechán našimi předky. Jde o oblast po staletí obydlenou a hospodářsky využitelnou. Oblast, kam naši „Králové lesů“ tradičně patří.

Antonín Straka

*Zpracováno za použití materiálu z Oblasti chovu jelení zvěře Šumava sever
A. Potužák, L. Moller*

„ Nikdo pán a nikdo kmán, to je selské právo Králováků“

Letošní ročník soutěže proběhne z velké části v přírodní památce Královský Hvozd. Toto pojmenování je historické. Neboť se zde nacházeli Královácké rychty, které krom jiného měli za úkol střežení zemské hranice. V těsném sousedství se nachází i obec Zelená Lhota, ve které bude centrum dění celostátní soutěže.

Hamry - obec ležící na Šumavě v údolí řeky Úhlavy / 560 m n.m./, na západní straně lemované pohraničním hřebenem Královského hvozd. Obec Hamry si zachovala znaky typické pro historické osídlení Šumavy – ves rozptýlenou bez souvislé zástavby.

Historicky první zmínky o obci Hamry jsou z roku 1654. Obec byla tzv. „králováckou rychtou“. Její obyvatelé byli přímými poddanými českého krále. Měli např. právo svobodného lovu, mýcení lesa, vaření piva apod. Ze svého středu si volili vrchního rychtáře. Na straně Šumavy bylo celkem 8 rychet - od Stach po Sv. Kateřinu. Za tyto výhody měly povinnost střežit zemskou hranici a obchodní stezky podobně jako Chodové v Českém lese. V obci se zpracovávala železná ruda – hamry. Později výroba skla, malování obrázků na sklo, byla zde řada mlýnů a pil a v 19. století se zde vyráběl papír. V katastru obce se nachází i železniční zastávka Hamry – Hojsova Stráž. V centru obce stojí kostel Panny Marie Bolestné – Kollerův kostel, neboť stojí na pozemku Kollerova statku – Kollerhofu. Obyvatelstvo bylo z 90% německé národnosti. V roce 1850 bylo v obci 1225 trvale žijících obyvatel. V roce 1947 610 obyvatel. V současné době má obec 110 trvale žijících obyvatel.

Po roce 1948 byla obec v režimu ochrany státní hranice omezena. Byla zde rota Pohraniční stráže. Obyvatelé pracovali v lesním hospodářství či zemědělství až do roku 1989. Po roce 1990 se do obce vrátil život, dnes žije čilým rekreačním ruchem - stojí tu hotel Kollerhof a další penziony. Vždyť jen na dohled jsou skvosty naší krásné Šumavy – Černé a Čertovo jezero, Ostrý, Můstek, Prenet, Pancíř, Špičák, Bílá Strž, údolí Úhlavského potoka s vodní nádrží přečerpávací elektrárny Černé jezero. Zde se nacházejí nádherné přírodní scenérie, kde se díky lesnickým a zemědělským činnostem našich předků dochovaly kvalitní lesní porosty s přirozenou skladbou smrku, jedle, buku, javoru, jeřábu, břízy. Tyto lokality, které byly dle „odborníků“ z řad ochrany přírody tak monokulturní a postižené nevhodným hospodařením, byly hned v první fázi ekošílenství zahrnuty do nejpřísněji chráněných kategorií ochrany přírody. Bohužel, dnes je názorně vidět, kam vede šíření nesmyslných dogmat a politicky podporovaných polopravd. Tyto demagogie jsou podporovány i z různých „vědeckých“ institucí, které si zde za podpory různých grantů vytvořily takové státem financované hřiště. Vše ale bez jakékoliv zodpovědnosti za výsledek svého počínání. Naši předci hospodařili se svěřeným majetkem s péčí řádného hospodáře – což v důsledku znamená, že předávám majetek minimálně v tom stavu, ne-li v lepším, než jsem jej převzal do péče. Naštěstí věřím, že síly přírody jsou natolik silné a mají své obranné mechanismy, že časem dokážou zacelit tyto nesmyslné rány.

Antonín Straka

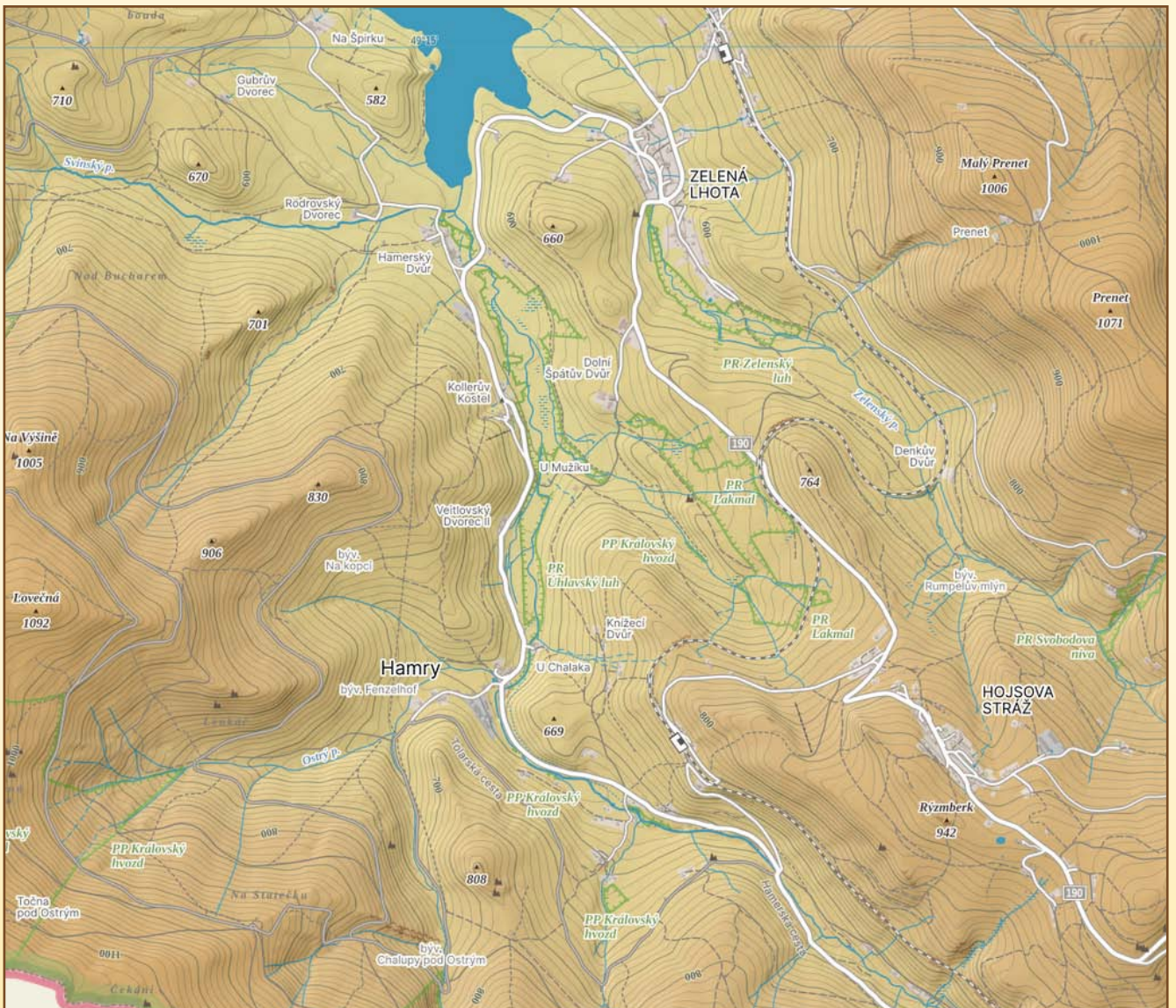
Historické foto poskytlo Muzeum Šumavy, Sušice

3150 HAMMERN míř Osser

Foto WOLF

3150 HAMRY s Osfrem

XII. ročník soutěže o putovní cenu ÚV ČMMJ

Tato vrcholná celostátní soutěž barvářů se konala v roce 1998 v oblasti Šumavy, v honitbě LČR Planina, se sídlem v Železně Rudě.

Při vzpomínce na přírodní krásy této oblasti a ohlédnutí se zpět do oblastí, kde jsme pořádali v předcházejících letech naše soutěže, si nedovolím říct, která z oblastí byla krásnější. A kolik dalších krásných oblastí nás čeká? Na rozdíl od některých ochránců se domnívám, že to přece jen s tou naší zdevastovanou přírodou není tak špatné.

Soutěž se konala ve dnech 15.-18. října. Pořadatelem byl OMS Klatovy, který, když si vzpomeneme na úroveň předcházející soutěže v Beskydech, na sebe vzal velice těžký úkol. Soutěž se těšila velkému zájmu veřejnosti a tak korona byla velmi početná a soutěži dala tu správnou atmosféru.

Do soutěže byl proveden výběr účastníků ve značném předstihu, prostě tato záležitost nebyla ponechána náhodě, přesto výsledek výběru byl 6 psů. V den zahájení soutěže se dostavili čtyři psovodi se svými svěřenci. Při provádění výběru se počítalo, že budou vybráni ještě dva náhradníci, ale vězte vybrat 8 psů, aby byla zaručena určitá úroveň se prostě nepodařilo. Ne každý má odvahu předvést svého psa před veřejností. Dva účastníci, kteří se nedostavili se omluvili, v jednom případě byla příčinou hárající se fena, ve druhém nemoc psovoda.

Do soutěže nastoupili tito účastníci:

Vůdce	pes, fena	plemeno
1. Kabát Mojmir	ATOS z Poustevecké doliny	HB
2. Volf Václav	CORA Jelenovka	HB
3. Zavadák Václav	HIKS z Načetína	HB
4. Hubík Hubert	FATIMA z Javornické louky	HB

Tak jak jsou účastníci uvedeni, taková si vylosovali čísla losu.

Není bez zajímavosti, že všichni účastníci vedou HB. Vzpomeneme-li soutěž v Beskydech, kde bylo 6 psů, také to byli všichni HB. Tolik stručně úvodem.

Delegace rozhodčích:

Na návrh ČMKCHB, bylo delegováno na soutěž sedm rozhodčích.

Vrchní rozhodčí: ing. Soukup František

Rozhodčí: Penzeš M., Pavlík M., Tomášek H.,
ing. Musil F., Bejček P., Čermák V.

Rozhodčí byli rozděleni do tří dvojic a na rozdíl od minulé soutěže, kdy dvojice rozhodčích měla přidělenou skupinu psů, kterou posuzovala, další dvojice jinou skupinu psů atd., jsme tentokrát zvolili jiný způsob. Dvojice rozhodčích posuzovala určité disciplíny a v nich odzkoušela všechny psy. Tím byl zaručen stejný pohled na provedení disciplíny.

Dvojice rozhodčích, jak posuzovali:

Pavlík, Bejček	posuzovali stopu
Tomášek, Musil	posuzovali šoulačku s odložením
Čermák, Penzeš	posuzovali oznamování, chování u kusu

Všichni dohromady po dohodě pak chůf do práce.

Vlastní průběh soutěže

Ve čtvrtek 15.10.1998 se odpoledne sjeli první účastníci a rozhodčí. Ještě večer proběhla porada rozhodčích a bylo provedeno upřesnění s organizátory. Centrem soutěže byl hotel Belveder v Železně Rudě.

Pátek 16.10.1998 bylo provedeno oficiální zahájení soutěže v blízkosti hotelu, kde na blízké louce bylo klestem ozdobeno místo zahájení. Nástup byl slavností za zvuku fanfár trubačů OMS Klatovy. Všechny přítomné pozdravil ředitel soutěže p. Skala Vladimír, vedoucí lesní správy v Železně Rudě. Následovalo krátké seznámení s místem konání soutěže, přírodními zajímavostmi a historií kraje. Účastníky také přivítal zástupce OMS Klatovy. Pak se již práce ujali rozhodčí, proběhlo losování a vlastní práce. Tento první den se zkoušela stopa a šoulačka. Večer po 19. hod. bylo v hotelu provedeno krátké vyhodnocení a následovalo společné posezení, se vším co k tomu patří.

Sobota 17.10.1998. v 9.00 hod. byl krátký nástup a odjezd do honitby, zkoušelo se oznamování a chování u kusu, vyhodnocena byla společně chuť do práce. Práce byly ukončeny asi v 15.00 hod. Do 17.00 hod. bylo provedeno vyhodnocení a zahájen závěrečný ceremoniál, vyhlášení výsledků. Opět za zvuku trubačů s vyloženou zvěří na výřadu a účasti všech akterů. Závěru již přálo i slunečné počasí, které na nás při zahájení poslalo mlhu a nyní nás naopak obšťastnilo krásným výhledem do Bavor na zasněžený Javor. Program na tento den byl skutečně pestrý v 18.00 hod. byla pro četné zájemce připravena v kostele v Železně Rudě Svatohubertská mše. Krásná historická stavba kostela a komorní prostředí dalo vyznít mysliveckým fanfárám, které opět zazněly z nástrojů trubačů OMS Klatovy.

Ve 20.00 hod byl v péči hotelu Belveder zahájen společenský večer s hudbou. Nervozita již byly ta tam jak u soutěžících i pořadatelů, protože bylo již jasné, že vše dobře dopadlo. Večer proběhl velmi příjemně při společné debatě a zábavě, téma Vám zaslíbeným nemusím blíže popisovat.

Nyní uvádím pořadí, tak jak se zúčastnění umístili, se stručným popisem práce.

4. místo pan Volf Václav s COROU Jelenovka

HB, fena, na stopě vedena na volno, pozorně sledovala stopu, postupovala v kontaktu před psovodem, bohužel v dobře zazvěřeném revíru 2x byla opravena na stopě a aby si zkušený psovod vypil kalich hořkosti do dna, zvedla se mu z odložením. Musela být hodnocena nulou a tedy neobstála. I to se stává.

3. místo pan Zavadák Václav s HIKSEM z Načetína

HB, mladý velmi temperamentní pes, s ohromnou chutí do práce, se kterým psovod ladí formu. Na stopě hodnocen známku 3, rozhodčí snížili známku o 1 stupeň za opravení psa psovodem. Jedná se o velmi nadějněho psa, oznamovače, který naznačuje hlášení. Velmi rychlá práce na stopě. Hodnocení ve II. ceně, 352 bodů.

2. místo pan Hubík Hubert s FATIMOU z Javornické louky

HB, fena, na šoulačce hodnocena známku 3, za drobnou nesouhru s vůdcem. Oznamovač, fena předvedla perfektní práci na stopě, která byla hodnocena jako nejlepší stopa soutěže. Hodnocení ve II. ceně, 384 bodů.

1. místo pan Kabát Mojmir s ATOSEM z Poustevecké doliny

HB, pes, hodnocen ve všech disciplínách známkami 4. Pouze, protože byl nahlášen jako hlásič, tato disciplína byla hodnocena 3. Pes předvedl všechny disciplíny spolehlivě, bez zaváhání, na jeho chování byl znát intenzivní výcvik. Včetně velice dobrého hlášení v I. ceně, 397 bodů, udělení titulu "Vítěz ČR 1998".

Stručné zhodnocení soutěže

Počasí - soutěž proběhla za vlhkého mlhavého počasí, které se poslední den vyjasnilo. Teploty 6 - 8 °C. Nizký tlak, příhodné podmínky pro stopování.

Organizace zkoušek - vzorná příprava soutěže ze strany organizátorů, vynikající terén, ve kterém byly založeny stopy dostatečně dlouhé, hlavně rozestupy mezi stopami byly velké, což jinde bývá slabinou zkoušek. Bylo dbáno na myslivecké tradice, byly zajištěny další akce jako Svatohubertská mše, návštěva Černého a Čertova jezera a prohlídkou přílehlých smíšených porostů, což muselo potěšit hlavně srdce lesníků.

Úroveň psů - nadprůměrná, předvedeny špičkové práce, přesto že jeden pes neuspěl. Úroveň psů velmi vyrovnaná, posuzování rozhodčích velice přísné, aby mohlo být určeno spravedlivé pořadí. Je vidět, že výběr psů a přezkoušení před soutěží se osvědčilo.

Úroveň vůdců - velmi zkušení vůdci se zodpovědným přístupem k věci, vzorného mysliveckého vystupování, dobře vystrojeni. Velmi dobrá souhra se psy.

Protesty - přes přísné posuzování rozhodčích soutěž proběhla v přátelském duchu a porozumění, bez protestů.

Klady - vše důkladně připraveno, hladký průběh soutěže podle časového plánu, soutěž lze hodnotit jako vydařenou kynologickou akci.

Nedostatky - nepodařilo se naplnit plný počet psů, který je možno na soutěži odzkoušet.

Závěrem bych rád poděkoval všem psovodům, kteří se soutěže zúčastnili za předvedené práce. Na všech psech bylo vidět, že byli připravováni, případně že mají za sebou již hodně práce v provozu, což se ale s disciplinami soutěže moc neslučuje. Za úspěch pro každého z nich lze považovat účast na soutěži bez ohledu na umístění. Toto je již poplatné někdy štěstí, jindy případně indispozici i když v případě letošního vítěze tomu byl skutečně intenzivní výcvik.

Dále je nutno poděkovat organizátorům t.j. OMS Klatovy a pracovníkům LČR LS Železná Ruda, z nichž musím jmenovat alespoň vedoucího lesní správy pana Skalu, dále pana Straku, který byl správcem soutěže. Na nich leželo hlavní břímě počínaje technickým zabezpečením a organizováním, aby vše klaplo. Také veškerému personálu lesní správy, který nám věnoval svůj volný čas. Takto náročnou akci dokázali zajistit nejen organizačně, ale i finančně. Na soutěži byly uděleny nádherné ceny, zajištěno ubytování a stravování v hotelu Belveder. Organizátoři nepožadovali na našem klubu žádný finanční příspěvek. A nesmím zapomenout na personál hotelu Belveder, který pro naše počínání měl strpení a toto zařízení nám poskytlo příjemné prostředí k několikadennímu pobytu.

Soutěžící psovodi: XII. r. soutěž barvářů - Žel. Ruda 1998
zleva: Kabát, Volf, Zavadák, Hubík

foto M. Penzeš

Pro vlastní závěr jsem nenašel vhodnější větu než tu, kterou uzavřel svůj příspěvek z minulé soutěže v Beskydech můj kolega, vrchní rozhodčí pan Milan Macoun.

Všichni příznivci chovu barvářů, nechtě se ve zdraví sejdemě při příležitosti XIII. ročníku - KDE?

Soukup

rozhodčí: zleva - Musil, Tomásek, Čermák, Penzeš, Pavlík, Bejček, Vr. rozhodčí Soukup, předseda klubu barvářů Brychtu, ředitel soutěže p. Skala

skupina rozhodčích: zleva - Tomásek, Čermák, Pavlík, Penzeš, Bejček psovod pan H. Hubík u dohledaného kusu

Vítěz XII. ročníku soutěže barvářů - p. Kabát Mojmir přebírá putovní cenu od p. Kasaly R.

foto: M. Penzeš

Cesta k barváři

Přesto, že se nikdo z mých předků, alespoň kam moje paměť sahá, nevěnoval myslivosti ani držení, natož chovu psů, byl jsem psy, koňmi a myslivostí přímo posedlý od útlého věku. Jedním z prvních mých slov prý bylo „prř“ na projíždějící koně.

Později jsem na toto téma hltal každou knihu. Po příchodu ze školy a o prázdninách, přiznám se, že i s prakem v kapse u tepláků, jsem lítal po lesích a polích, věděl snad o všech hnízdech tenkrát ještě koroptví, bažantů, ale i některých dravců a těch veverek co bylo. V Hájku nad vsí snad nebyla jedna borovice, na které by nebylo veverčí hnízdo.

Výprava do polí a lesů dostala úplně jiný rozměr, když s sebou kamarád, jehož otec byl myslivec, přivedl Ajku, fenku německého dlouhosrstého ohaře, kterou jsem mu nesmírně záviděl. Zákonitě přišlo smlouvání s rodiči o štěně. Toho jsem se nakonec v deseti letech dočkal. Sice to nebylo plemeno loveckého psa, ale pouliční směs to také nebyla. Byl to slovenský čuvač. Nádherné bílé „medvíď“. Proč ne, vždyť Bella a Sebastián zrovna běžel na obrazovkách českých televizí. Dikar s námi prožil celý svůj psí život a hlavně vzbudil ve zbytku mé rodiny vědomí, že pes k nám zkrátka patří. Odešel do psího nebe měsíc po mém návratu z vojny ve 12,5 letech.

Na vojně na hraničních svazích Českého lesa jsem se zakoukal do hannoverského barváře jednoho z tamních lesníků. Jelikož jsem byl již před válkou držitelem loveckého lístku věděl jsem, že další můj pes již bude loveckého plemene. Honitba, ve které jsem vykonával a dosud vykonávám právo myslivosti, s tehdy ještě slušnými stavy bažantů a zajíců a ze spárkaté zvěře pouze se zvěří srnčí, černá zvěř se prakticky nevyskytovala, byla pro držení barváře nevhodná. Národní plemeno český fousek Asta se uplatnila a dělala mi nejednu radost. Pro práci pod zemí později přibyl jagdtterier Brit. Bažanti a zajíci zmizeli, na barváře to stále nebylo, ale ve větším se začaly chovat a vysazovat divoké kachny. Proto po odchodu Asty, jsem si koupil štěně labradorského retrievera, černou fenku Julku, jejíž pracovitost a empatie byla nepřekonatelná, ve vodě neměla konkurenci. Po třech letech k ní přibyla fenka golden retrievera Kitty, kterou jsme vykoupili ve zbledovaném stavu ze strašných podmínek. Péči, kterou jsme jí věnovali nám vrátila svou pracovitostí, také se stala Českým šampionem a chovnou fenou. Úspěšně odchovala pět vrhů štěňat, z nichž některá ve svém produktivním věku působila v bažantnici na Konopišti, kam mě „otevřela dveře“. Měl jsem tu možnost zúčastnit se mnoha bažantích honů na Konopišti s jejich matkou a bratry Artem a Cyrilem. Na těchto loveckých akcích jsem se setkal s mnoha významnými lidmi, kteří na Konopišti lovíli. Jako psod jsem se dostal do těsné blízkosti monacké princezny Carolyn, která zde se svou

společností lovila bažanty a se svými „dvacítkami“, které nabíječ nestačil přebíjet to fakt uměla. Retrieverům sekundovala fenka drsnosrstého jezevčíka Terry.

Na barváře jsem však pořád nezapomněl, ale jeho držení nemělo praktický význam. Někdy v roce 2001 jsem četl v měsíčníku „Myslivost“ článek o barváři z knihy Vladislava Kropa „Pobarvenou stopou“. Okamžitě jsem si knihu sehnal a jedním dechem ji nejednou přečetl. Červík začal vrtat a po zakoupení a shlédnutí výukové kazety „Barváři“ autorů Ing. Jiřího Bebara a Ing. Františka Musila vrtal stále intenzivněji. Mám rád tmavou barvu psů i koní, a proto mě na této kazetě zaujal hodně tmavý, nebo alespoň na kazetě se tak jevil, hannoverák. Sen začínal nabývat konkrétní podobu a potom když byla kamarádovi na jeho pozemcích, které zemědělsky obhospodařuje uznána honitba, ve které se ročně loví více jak 400 kusů sičí zvěře bylo rozhodnuto. Po dochování retrieverů bude naším dalším psem hannoverský barvář, pokud možno co nejtmaší.

V roce 2007 jsme se s manželkou rozjeli podívat na klubovou výstavu barvářů do Kladrub, kde jsme na vlastní oči viděli drobnou brunetku, která s nepatrnou pomocí svého táty předváděla, pro nás, nádhernou tmavou fenku hannoverského barváře Atmu z Jelení louky. Fakt, že mezi mnoha méně či více žíhanými hannoveráky je možné najít i takto tmavého jedince mě utvrdil v posedlosti najít takto zbarvené štěně. Od hlavního poradce chovu pana Pavlíka jsem získal informaci, ve kterých chovných stanicích se na jaře a v létě roku 2008 narodí hannoverská štěňata. Od jara jsme jezdili křížem krážem přes celou republiku, ale „umanuté“ štěně jsme nenašli. Další z nadějí byla chovatelská stanice poměrně blízko našeho bydliště, kde koncem května čekali štěňátka. Asi 14 dní před jejich narozením jsem majitele navštívil a myslím, že jsme si celkem padli do oka, a tak jsem mu vysvětlil jakou mám touhu a představu. Domluvili jsme se, že jsem první vážný zájemce a bude-li ve vrhu tmavý pejsek je můj. Opravdu asi za čtrnáct dnů volal pan Diviš, že jsou štěňata na světě a jeden pejsek, že je „černeš jako bota“. Byl jsem netrpělivý už, už štěňata vidět, ale zároveň jsem chtěl, aby alespoň trochu s prvním mleživem získala imunitu. Moc dlouho jsem to však nevydržel. Když jim bylo 6 dnů už jsem klepal u Divišů na dveře a vteřinu po nahlédnutí do pelíšku se štěňaty byla smlouva uzavřena. Jména štěňat byla od písmene „H“. Na vojně jsem měl v péči a ve výcviku takové šikovné štěně, které pak sloužilo jako vynikající stopař u kriminálky v Ostravě, jmenovalo se Haky.

Za dalších sedm týdnů se hannoverský barvář Haky od Dlouhého rybníka stal členem naší rodiny.

Postupnými krůčky, tak jak Haky nabýval sil a zkušeností, jsme se začali připravovat na jeho budoucí „povolání“. Ještě v srpnu jsme se zúčastnili výcvikového dne oblasti č. 11, kam jsme byli hezky přijati a zapadli do party fajn lidí. Akcí pořádaných oblastí se pravidelně i s manželkou rádi zúčastňujeme a snažíme se přiložit i ruku k dílu.

V září 2009 jsme se zúčastnili v Mikulově v Krušných horách kurzu „Jelenář-vůdce barváře“. Následovaly Pb u OMS Klatovy, které Haky absolvoval v necelých 17 měsících v I. ceně. Rád jsem svou účastí, jako vůdce, podpořil kolegu Jiřího Průšovice, který s ostatními „barvářníky“ z jeho oblasti uspořádal v květnu 2010 v Brandově v Krušných

horách derby mezi bavorskými a hannoverskými barváři, které je dnes známo a zakotveno v činnosti oblasti č. 7 pod názvem „Krušnohorské derby“. Intenzivní příprava na uměle založených stopách nepolevovala, neboť jsme chtěli být do zahájení hlavní lovecké sezony dobře připraveni, abychom se mohli pokusit o zvládnutí IHB. Po osmi pokusech, z různých důvodů nehodnotitelných, se nám přece jen podařilo IHB v I. ceně zvládnout. Tím byla naplněna poslední podmínka k získání chovnosti, a tak se Haky stal chovným psem, respektive byl zapsán do seznamu chovných psů.

Příležitosti k opravdovým dosledům na sebe nenechaly dlouho čekat a nám se i dařilo je úspěšně dovést do konce. Díky několika lovcům, kterým jsme dosledovali postřelený kus a oni si to nenechali pro sebe, jsme se dostali a dostáváme k práci na dosledech v širokém okolí, za což jsem rád a snažím se co nejméně odmítat. Poslední dobou, díky rozšíření aujezskyho choroby, nejsem nijak nadšen z dosledu černé zvěře, ale zatím jsem neodmítl.

Vrcholem naší dosavadní „kariéry“ byla účast na XIX. ročníku celostátní soutěže barvářů „O putovní cenu ČMMJ“. Ta se konala v září 2012 za nádherného počasí v kouzelném prostředí Šumavy. O jejím hodnocení se na webových stránkách klubu již zmiňovaly autority povolanejší.

Vzhledem k tomu, že moje cesta k barváři mě zastihla ve věku kdy už začíná ledacos bolet, doufám, že mi zdraví ještě nějakou dobu vydrží a s Hakem dosledujeme ještě mnoho zvěře, které zkrátíme zbytečné utrpení a vysvobodíme většinou nešťastného lovce z nejistoty a výčitek co by kdyby.

Práce barváře, ať již je dosled úspěšný, ale i neúspěšný je něco fascinujícího, jsem rád, že to mohu zažívat a být u toho.

Horidoo !!!
Ing. Jiří Kadera

Propozice celostátní soutěže barvářů „O putovní cenu“

kteřá se koná pod záštitou ministra
zemědělství Marka Výborného

25. ročník | 3.–5. listopadu 2023

Zelená Lhota u Nýrska

honitby: Oblast chovu jelení zvěře Šumava–sever

Motto soutěže

„Výchova, výcvik a vedení barváře není práce....ale poslání....“

Pořadatel soutěže

Českomoravský klub chovatelů barvářů z.s.
Triumfa Energo s.r.o.
Oblast chovu jelení zvěře Šumava – sever
LČR s.p. LS Klatovy
Členové ČMKCHB oblast 11
Personál LČR s.p. – LS Klatovy

Místo konání soutěže

Honitby Oblasti chovu jelení zvěře
Šumava–sever a jiné okolní honitby
s plánem lovu spárkaté zvěře.

Ředitel soutěže

Ladislav Moller, LČR s.p. LS Železná Ruda

Pověřená osoba soutěže

Antonín Straka, oblast 11 ČMKCHB

Veterinární dozor

v průběhu soutěže zajišťuje
MVDr. Marek Svoboda, vedoucí oddělení péče
o welfare – KVS Plzeň

Čestné předsednictvo soutěže

Ing. Lumír Aschenbrenner, senátor
Ing. Tomáš Czernín, senátor
Štěpán Bečvář,
ředitel Triumfa Energo s.r.o.
Ing. Milan Brotánek
ředitel divize Triumfa Energo s.r.o.
Ing. Libor Hanzlík,
lesní správce LČR LS Klatovy
Ing. Bc. Radka Stolaříková Ph.D.,
ředitelka SLŠ Žlutice
PhDr. Michal Grus, ředitel VOŠ a SLŠ Písek
Aleš Potužák, předseda OMS Klatovy
Pavel Martin, jednatel OMS Klatovy
Ing. Jaroslav Nerad, předseda ČMKCHB

Pořadatelské zajištění soutěže

Ing. Karel Marčík,
vedoucí uměle založených stop
Pavel Pojžárek
technické disciplíny
vedoucí ubytování a stravování
Trubači OMS Klatovy, Domažlice, SLŠ Žlutice

Přihlášky na soutěž

Zasílejte řádně a čitelně vyplněné s fotokopii PP v termínu nejpozději do 10. srpna. 2023 na předepsaném tiskopisu přihlášky na zkoušky na adresu výcvikáře ČMKCHB:
Bc. Marek Nekl, Konětopy 24, 262 31 Milín

Zahraniční účastníky a rozhodčí nominuje pozvaný zahraniční klub v termínu do 31. 8. 2023

Startovné 2500 Kč.

Statut soutěže

Soutěž barvářů se zkouší dle soutěžního řádu, který je přizpůsoben SŘ v ostatních státech ISHV. Soutěž probíhá na přirozené stopě poraněné zvěře v kombinaci s prací na dlouhé studené uměle založené stopě. Klub vypisuje soutěž pro 10 psů.

V případě neúčasti zahraničních bude doplněno o psy z ČR.

Podmínka

Dle SŘ musí mít účastník absolvovány IHB zahraniční absolvovaný srovnatelný druh zkoušek.

Zkouší se při dosledech neúmyslně postřelené zvěře dle uvedeného SŘ. V době soutěže bude v honitbách probíhat intenzivní odlov spárkaté zvěře.

Disciplíny soutěže

1. dosled na přirozené stopě postřelené zvěře na řemeni nebo na volno
2. štvání a stavění
3. vyhledání nástřelu
4. práce na umělé založené stopě starší 18 hod. + vyhledání znaků
5. Technické disciplíny
 - a/ vypuštění a přivolání psa
 - b/ šoulačka s odložením
 - c/ odložení a klid po výstřelu
6. chuť do práce – zkouší se po celou dobu soutěže, viz Soudcovská tabulka soutěže barvářů „O Putovní cenu“.

Specifické podmínky a požadavky podle místa soutěže budou upřesněny na poradě rozhodčích před vlastním zahájením soutěže (zodpovídá pověřená osoba a vrchní rozhodčí).

Vrchní rozhodčí bude delegován na návrh a odsouhlasení ve výboru ČMKCHB.

Pány rozhodčí bude na návrh oblastí delegovat výbor ČMKCHB z.s.

Soutěž je klubová, proto o delegacích nerozhoduje ČMKJ.

Presence účastníků soutěže

Místo: salonek Rodinný hotel a penzion

Zach, Zelená Lhota

Termín: čtvrtek 2. listopadu 2023 do 19. hod.

Od 19 hod proběhne v Salonku porada rozhodčích s členy organizačního týmu soutěže.

Od 20 hod pak proběhne porada rozhodčích s vůdci dle pokynů vrchního rozhodčího.

Zodpovídá Antonín Straka dle pokynů vrchního rozhodčího.

Základna soutěže

Areál Rodinný hotel a penzion Zach. Jde o vhodný areál, který se v průběhu roku používá jako rekreační objekt. Dále bude využito zázemí loveckých chat dle umístění prací v terénu. Kapacita je cca 70 lidí. Po celou dobu bude zajištěno stravování a občerstvení.

Motto

„Pozdržený dosled vede lovce spíše k cíli, ukvapený – maří práci, vyčerpává síly.“

Fr. Peřina

Ubytování

soutěžících, pánů rozhodčích a ostatních účastníků soutěže:

Rodinný hotel a penzion Zach

Zelená Lhota u Nýrska

N 49.249783

E 13.177931

Zde budou probíhat porady rozhodčích a odborné přednášky a večerní kulturní program.

Další možnosti ubytování pro korunu a další návštěvníky:

Hotel Kollerhoff, Hamry

Rodinný penzion a farma Pohádka, Brčálník

Všeobecné pokyny

Soutěž se koná za každého počasí. Je potřeba uzpůsobit výstroj klimatickým podmínkám na Šumavě.

Vůdce psa bude myslivecky ustrojen, při práci na stopě poraněné zvěře je třeba mít odpovídající reflexní doplňky. Bude mít odpovídající kulovou zbraň, náboje, veškeré potřebné doklady. Dále barvářský řemen a lovecký nůž.

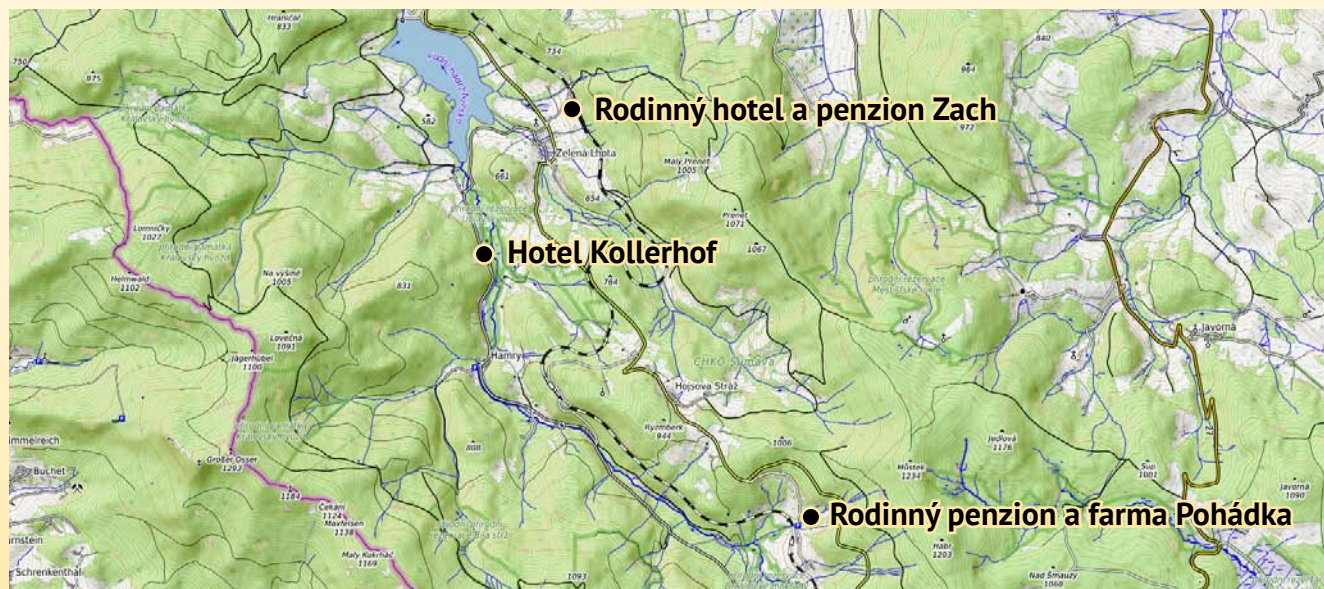
GPS obojky jsou povoleny, neslouží však pro hodnocení práce barváře a nesmí být jejich prostřednictvím pes trestán.

Vůdce psa nese plnou zodpovědnost za případné škody způsobené psem. Pořadatel neručí za případné zranění či ztrátu psa.

Po dobu soutěže zajišťuje dopravu personál či předem určení členové organizačního týmu.

Pohyb korony při práci na poraněné zvěři jen se souhlasem vedoucího skupiny a v omezeném počtu s ohledem na bezpečnost při střelbě, dále pohyb na území s rozsáhlými ochrannými opatřeními a čilým turistickým ruchem.

Pohyb korony vždy jen se souhlasem vedoucího skupiny.

Program soutěže

Čtvrtek

2. listopadu 2023

15.00–19.00	příjezd, presence a ubytování účastníků
19.00	porada rozhodčích a pořadatelského zajištění
20.00	porada s vůdci, organizační pokyny, přejímka psů, losování pořadí při nástupu volná zábava

Pátek

3. listopadu 2023

8.00–9.00	Slavnostní zahájení Celostátní soutěže barvářů Organizační pokyny, losování jednotlivých nahlášených prací, přičlenění rozhodčích k pracovním skupinám.
9.00–17.00	práce v honitbách, plnění jednotlivých disciplín
18.00	porada rozhodčích po prvním dnu
19.00	přednáška o chovu zvěře v Oblasti Šumava – sever volná zábava

Sobota

4. listopadu 2023

8.00	nástup k druhému dni soutěže, organizační pokyny
8.30	práce v honitbách, plnění jednotlivých disciplín
18.00	porada rozhodčích
19.00	troubená Sv. Hubertská mše v kostele sv. Wolfgang v Zelené Lhotě.
20.00	volná zábava, hudba

Neděle

5. listopadu 2023

8.00	nástup ke třetímu dni soutěže
8.30	práce v honitbách, plnění jednotlivých disciplín
14.00	porada rozhodčích, sečtení výsledků
16.00	Slavnostní vyhlášení výsledků 25. ročníku Celostátní Soutěže barvářů ČMKCHB „O Putovní cenu“ ukončení soutěže

Soudcovská tabulka soutěže barvářů

	nejnižší známka pro cenu			koeficient			známka	maximální počet bodů
	I.	II.	III.	500+				
Dosled								
Stáří stopy nad 5 h.	4	3	2	10	20	30	4	200
Stáří stopy nad 12 h.	4	3	2	20	30	40		
Stáří stopy nad 24 h.	4	3	2	30	40	50		
Štvaní a stavění								
Štvaní	4/N	3/N	2/N	10			4	40
Stavění	4/N	3/N	2/N	10			4	40
Práce na uměle založené stopě								
Vyhledávání nástřelu	4	3	2	5			4	20
Práce na uměle založené na stopě	4	3	2	20			4	80
Počet nalezených znaků	2	1	0	10			3	30
Technické disciplíny								
vypuštění a přivolání psa	4	3	2	5			4	20
šoulačka s odložením	4	3	2	10			4	40
odložení psa	4	3	2	10			4	40
Chuť do práce	4	3	2	20			4	80

Nejnižší počet bodů pro cenu								
bez štavní a stavění	340	250	160					
se seštváním a stavěním	420	310	200					

Přehled vítězů minulých ročníků

	<i>ročník</i>	<i>místo konání</i>	<i>jméno barváře</i>	<i>jméno vůdce</i>
1.	1978	Lázně Lipová	HB Azor od Tetřeví skály	Josef Linder
2.	1979	Hofmanova Bouda	HB Argo od Melenské rokle	Jaroslav Uhlík
3.	1981	Lázně Lipová	HB Bor z Jánské Chaty	MUDr. Petr Krátký
4.	1982	Kubova Huť	HB Nero von Heufusstal	Jaromír Ptáček
5.	1983	Flájská obora	HB Blesk z Jezerní Hájenky	Marián Penzeš
6.	1985	Velké Losiny	HB Brix Ucháč	Jan Macek
7.	1985	Pernink	BB Baron Křížová Huť	Jaroslav Mazal
8.	1986	Dvorská Bouda	BB Brit z Flájské skalky	Petr Hennrich
9.	1987	Košťany	BB Alba z Lovberku	Miloš Kampl
10.	1994	VLS ČR Valdek Brdy	BB Argo z Kalma	Ing. František Musil
11.	1996	Velký Polom	HB Lucka z Javornické Louky	František Kasala
12.	1998	Železná Ruda	HB Atos z Poustevecké doliny	Mojmír Kabát
13.	2000	Javorničky	BB Ciro od Pitinské Olšavy	Ing. Zdeněk Hovád
14.	2002	Rapotín	BB Blesk z Gronera	Ing. Luboš Brychta
15.	2004	VLS ČR Horní Planá	HB Moni z Mědníku	Ladislav Varvařovský
16.	2006	Lesná, Krušné Hory	BB Ajka z Hanenského žlebu	Jan Novotný
17.	2008	Tetřeví boudy	HB Fagan zo Starej Hajnice	J. Jurský (SK)
18.	2010	Tři trubky, Brdy	HB Alma z Jelení louky	Ing. Veronika Hubíková
19.	2012	Hamry, LS Král. hvozd	HB Haky od Dlouhého rybníka	Ing. Jiří Kadera
20.	2014	Doupov – Hradiště	HB Endy z třítrubeckého podlesí	Ladislav Varvařovský
21.	2016	VLS Libavá	BB Aron z Pánskej Pažite	Marian Pavelka (SR)
22.	2017	VLS Horní Planá	BB Chytra Vatrová	Věroslav Herian
23.	2019	VLS Doupov	BB Cezar z Babinej Hory	Jiří Skácel
24.	2021	LČR s.p., LZ Kladská	BB Brix od Sedmi pytláků	Ing. Monika Bejčková

Speciální výstava bavorských a hannoverských barvářů

Klášter Chotěšov | 27. srpna 2023

V letošním roce pořádá oblast 11 dvě velké akce: Celostátní soutěž a zároveň i Speciální výstavu barvářů.

Výstava se pořádá v nádherném prostředí bývalého kláštera premonstrátek ze 13. století. Klášter se nachází v obci Chotěšov cca 15 km od Plzně. Je dobře dostupný i z dálnice D5 nebo směru Plzeň, Dobřany, Stod, Holýšov.

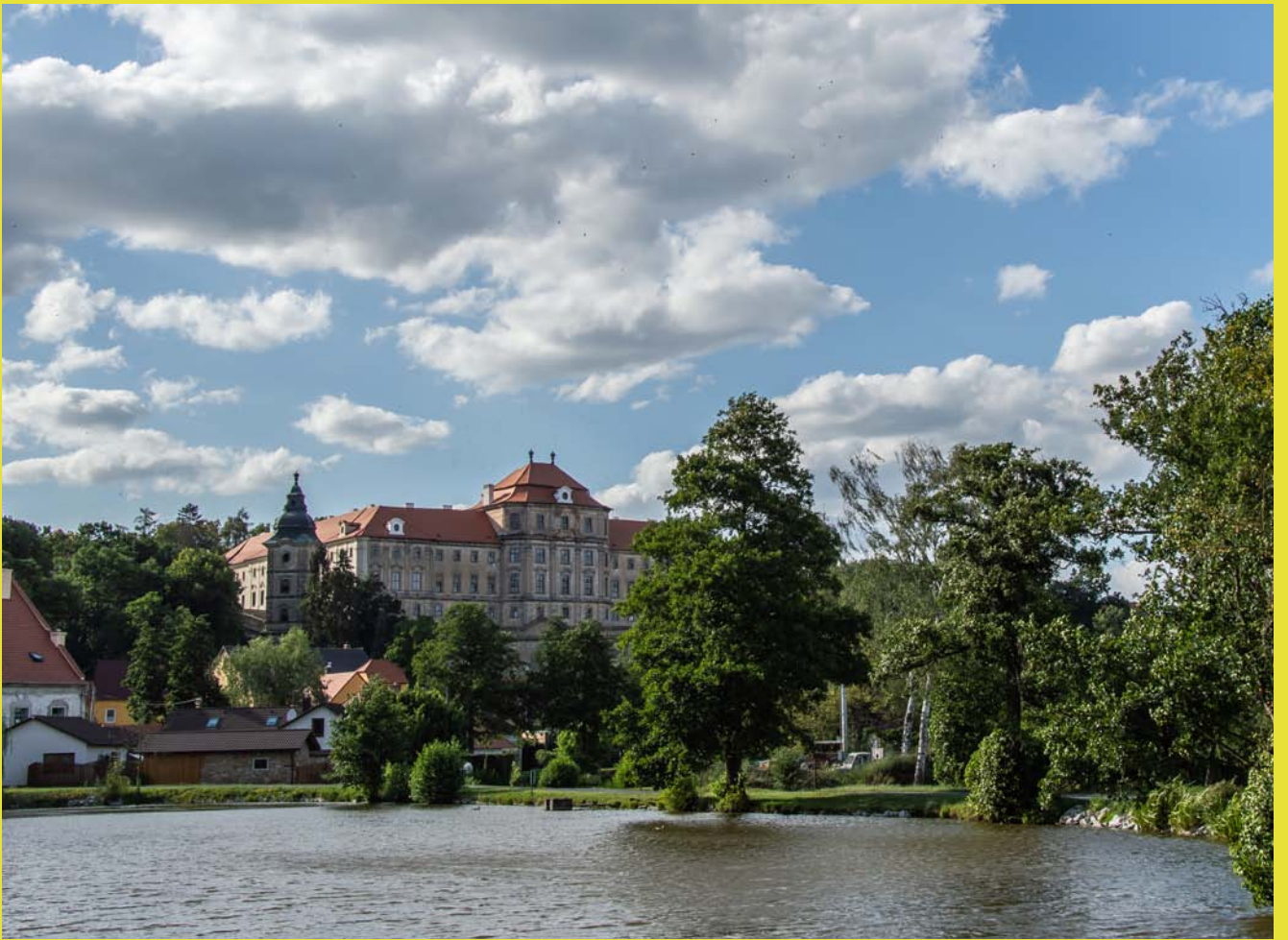
Klášter je v současné době využíván pro pořádání kulturních a společenských akcí. Krásné prostory parku a zahrad jsou rovněž využívány při svatbách a koncertech. OMS Plzeň zde opakovaně pořádá výstavu trofejí a jarní svod loveckých psů.

V průběhu výstavy zde bude po celou dobu zajištěno občerstvení a bude i možná prohlídka již zpřístupněných částí Kláštera, kterou všem doporučuji.

Těšíme se na vás v co nejhojnějším počtu se svými šampiony.

Mojmír Kabát a Tonda Straka (správce výstavy)

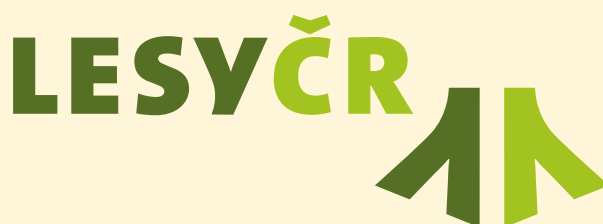
Hlavní partneři akce

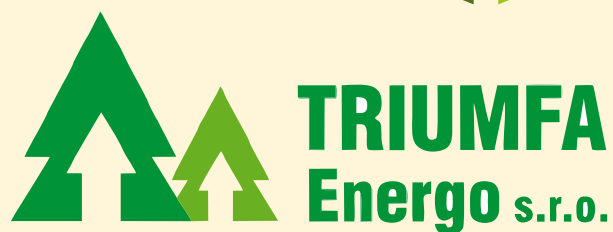
CZECH REPUBLIC

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ

VOJENSKÉ LESY A STATKY ČR, s.

**Děkujeme všem sponzorům,
firmám a osobám
bez nichž by se tato soutěž nemohla konat.**

**Děkujeme všem dobrovolníkům,
kteří pomohli s uspořádáním této soutěže.**

Klub barvářů ČMKCHB © 2023
zdarma pro potřeby klubu
náklad: 100 ks
obsah: Antonín Straka
sazba: Jiří Davídek
fotografie: A. Straka, L. Moller, T. Noha,
Muzeum Šumavy Sušice
tisk: Formum, reklamní družstvo, Plzeň